

grafia, aconsellen, en termes inequívocs, descartar-ho com una semblança ben imperfecta i casual. —

³ Més detalls geogràfics i descriptius en l'excel·lent monografia de Hourcade sobre la *Vallée d'Ossau*, amb fotogr. pp. 81, 96; la seva grafia *Aneü* (p. 113 etc.) és per indicar (a la manera fr.) que es tracta d'un diftong *eg*, no pas *æ*; es parla sobretot d'una «estive» [o sigui 'alts pasturatges'] en el vessant francès. El mapa Boisson d'Ossau ho posa com a nom d'un pic de 2269 alt., entre el cap de la vall d'Ossau i Sallent de Gállego, poc internat pel vessant francès. — ⁴ Importa això per al lingüista: si aquest *Aneu* fos pròpiament gascó sorgiria l'escrúpol: -N- intervocàlica cau en gascó; però no en alt-aragonès; també és cert que aqueixa objecció a penes fóra aplicable a un indret ossalès d'arran de la frontera. En tot cas no s'oposa a la -N- simple de l'ètimon de la pista A).

Anferri (Mlla. S. xvi), *V. Vinferri Anfesta*, V. ²⁰ *Enfesta Angalí, -lia*, *V. Algar*

ANGELATS

Nom de diversos llogarets o masades del NE. de ²⁵ Catalunya.

(1) Prop de Ribes i Ripoll. *DOC. ANT.* «Villare *Inculatos*, citat entre 19 llocs de la vall o rodalia de St. Joan Abad., en un diploma de 914 donat per Guifre I a aquell monestir (Monsalv. xv, 77-88) es pot referir ja a aquest lloc (1), i és versemblant que hi hagi error de còpia per *Ingilatos* (*gi* poc diferent de *cu*). *Ingelatus* a. 982, *Marca Hi.* col. 931, també es podria referir a (1) per més que es parli de llocs de la vall de Bas i després se citi un *Pineda* (que Alsius p. 155 voldria, errívolment, identificar amb *La Pinya*), però no és clar que entremig no es passi d'una vall a l'altra, al capdavant pròximes, i cf. 2); «locum qui dicitur *Engeladz*» a. 913, «villa q. vocant *Ingilatos*» a. 981 (Monsalv. xv, 72, 220). «Jaume d'Angelats, rector de St. Martí de Puigbò» a. 1371 (Serra, *Pinós Mt.* III, 253) (Puigbò és prop de (1)).

«*Maria de Angelars*, qui's diu filla de *Aurenga de Angelars*» doc. vigatà de 1269 (CCandi, *Mi. Hi. Cat.* II, 434) tant es pot referir a (1) com a algun dels se- ⁴⁵ güents.

(2) Mas. *Els ançalats* te. les Planes d'Hostoles, a uns 2 k., a la dr. de la ctr. que puja a Les Encies (1968); deu ser al que es refereix el citat doc. de 982, perquè St. Miquel de *Pineda* és a 4 k. de Les Planes. ⁵⁰

(3) Un doc. de 1017 esmenta una *villa Engelados* entre Dosrius, St. Julià [d'Argentona] i el Montalt (CCandi, *BCEC* 1903, 265).

(4, 5) i potser (6): *Angelats*, hi ha sengles masies d'aquest nom en el te. de Les Llosses (Sovelles), XII, ⁵⁵ 167, el d'Orís i (no sé si diferent) el de Sora: en aquesta parr.: «villa *Engelados*» 980 orí. (Udina, *Arch. Cond. S.* x, § 149.29).

(7) Un altre consta en docs. rossellonesos: «mansus de *Engelatz*» a. 1267 (Alart, *InvLC*), «mansum de ⁶⁰

Podio *Angelats*» (id., id., s. v. *Anglada*). És probable que s'identifiqui amb un Bac d'*ançalats* en te. de Sant Salvador de Prats de Molló (a la ribera de Cal Cabús, afl. dr. de la de la Parcigola) xxiv, 34.¹

NPP: Mestre Roger *Angellats* farmacèutic, que fa un paper en la *Medecina de tot mal* de Bernat Metge, v. 79 (*NCL*, p. 55, ed. Riq. p. 20). Nicolau *Angelats*, espaser de C. de Mallorca a. 1360 (*BSAL* III, 93b).

ETIM. Del NP germ. ANGILHARDS (Först. 113) genitiu (= *villa Angilhardis*; o nomin.). Amb una reducció de -*rds* semblant a la soferta per BERNHARD *Bernat*, RAGIMBARD > NL *Räimat*, reducció que no sempre depèn d'una altra r dissimilant, sinó sovint mera simplificació del grup complex -*rdz* a -*dz* o -*ts*; tal com *dimats* = *dimarts*, tan estès vulgarment pertot (en val. etc. és general). Observem que -*rs* es manté encara amb -*rs* en el doc. de 1269 (bis) i en part de les dades rosselloneses. Hi ha uns homònims occitans: *Anjelàs* dos hameaux del Cantal, un en te. de la Capelle-Barrez, i una «montagne à burons», que consta com *Angelatz* el 1668, *Jalactz* 1670 (també *Grange d'Enlat*); un *Angerars* te. Massiac, i un *Anjaliac* o -*albac* te. *Jalayrac* [1599 etc.]: Amé, *Di. Top. Cantal*.

¹ Cal sospitar que hi ha diversos errors en la localització i en el detall de les formes, en un *Anglats* (-*glars* o -*clats*) que Ponsich, *Top.* 78, posa en te. de Cortsaví (l'altre vessant del Canigó) en docs. de 1452, del S. xiv, del S. xvii etc. És possible que hagin induït a aquests errors uns parònims *Anglars* de Real i de Salelles (pp. 134 i 55), d'etimologia ben diferent o inconnexa (ANGULARES); en tot cas la -*ge* llegida pel gran Alart i corroborada pel *Ja* que jo vaig oír, i pels nombrosos homònims idèntics del Princ., demostren que no es tracta de -*GUL-* ni d'ANGULUS ni de -*cl-* o -*cul-*.

ANGLE

Del ll. ANGULUM: junt amb els derivats, ha servit per a molts NLL, que en general bastarà enumerar sumàriament, designant comunament llocs en tombants de cursos d'aigua etc. «Molendino de *Angle*» p. Palautordera a. 1180 (*Cart. StCugat* III, 278). *L'Angle* aiguamoll o estanyol al Barcarès. I forma compostos o derivats prefixals, que el demostren encara en vida: *el Conangle* te. StLlorenç Sal. (xxv, 95.19); *Querangle*: Coma i Roc de *keránqla* te. Llar en el caire de la serra que el separa de les Garrotxes.

L'Angla, paratge vora el Xúquer, te. Riola (xxxii, 64.18), del pl. llatí ANGULA. També oc.: *Angla* a. 1377 (Pansier, *L. Prov. à Avignon*, s. v.).

Anglada apareix en massa; numero: *Anglada* a Fílols, Constantí; *L'Anglada* te. Parròquia de Ripoll, Cívís, Amer; *La Inglada* Prats de Molló, Castelló de Tor, Morvedre; *S'Anglada* vt., te. Sóller. *Les Anglades* vt., te. Espornellà; te. Argoell, te. Enveig; *Ses Anglades* te. Fornells (Men.).

L'Anglar: derivat força freqüent en oc.: *Era Hònt der Anglà* a la V. d'Aran; i en tinc nota de bastants a l'Aude, el Bearn, el Cantal etc. En cat., en plural: en